01/05/2026

Η εορτή της Οσίας Ισιδώρας της διά Χριστόν σαλής στην Ιερά Μονή Εισοδίων της Θεοτόκου Μαρκοπούλου Ωρωπού

/ Ιερές Μονές

Με αναστάσιμη κατάνυξη εορτάσθηκε σήμερα, Παρασκευή 1η Μαΐου 2026, η μνήμη της Οσίας Ισιδώρας της δια Χριστόν Σαλής στο εορτάζον και πανηγυρίζον Ιερό Παρεκκλήσιο της Γυναικείας Ιεράς Μονής Εισοδίων της Θεοτόκου Μαρκοπούλου Ωρωπού, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος κ. Κυρίλλου, συμπαραστατουμένου υπό ιερέων και διακόνων της Ιεράς Μητροπόλεως.

Την ώρα του Κοινωνικού ο Σεβασμιώτατος κήρυξε τον θείο λόγο, αναφερόμενος στον βίο και την πολιτεία της τιμωμένης Οσίας Ισιδώρας της διά Χριστόν Σαλής:

Στην Ταβέννη (νησί του ποταμού Νείλου όπου ο Άγιος Παχώμιος ίδρυσε μοναστήρι στις αρχές του 4ου αιώνα, υπήρχε ένα γυναικείο μοναστήρι με τετρακόσιες περίπου μοναχές, απέναντι από το ανδρικό. Σ’ αυτό ζούσε μια παρθένα, που ονομαζόταν Ισιδώρα. Αυτή για το Χριστό υποκρινόταν τη χαζή, ταπείνωνε τον εαυτό της και αυτοεξευτελιζόταν. Τόσο πολύ την αποστράφηκαν όλες οι αδελφές ώστε δεν ήθελαν ούτε να τρώγουν μαζί της• αυτό όμως εκείνη το δέχτηκε με χαρά.

Ήταν λοιπόν η αρετή της πάρα πολύ ωφέλιμη για ολόκληρο το μοναστήρι, γιατί ετελούσε όλες τις υπηρεσίες, σ’ όλες υπάκουε σαν να ήταν δούλη σε κάθε ανάγκη τους και με καλοσύνη υπηρετούσε όλες. Και ήταν για την Αδελφότητα το σφουγγάρι που όλα τα καθαρίζει (όπως δηλαδή το σφουγγάρι καθαρίζει κάθε ακαθαρσία, έτσι και αυτή έκαμνε κάθε ταπεινή εργασία), όπως είπε και ο κύριος «όποιος θέλει να είναι μεγάλος να γίνει σ’ όλους δούλος» (Ματθ. Κ’ 26-27) και «αν κανείς νομίζει ότι είναι σοφός, ας γίνεται μωρός» (Α’ Κορ. Β’ 18).
Όλων των άλλων καλογραιών τα μαλλιά της κεφαλής ήταν κουρεμένα και φορούσαν κουκούλια• ενώ αυτή αφού έδεσε ένα κουρέλι γύρω από την κεφάλι της εκτελούσε έτσι όλες τις υπηρεσίες.

Ποτέ καμιά από τις τετρακόσιες μοναχές δεν την είδε να τρώγει ή να παίρνει ένα κομμάτι ψωμί. Αλλά αφού μάζευε από τα τραπέζια τα ψίχουλα και εξέπλυνε τις χύτρες από τα υπολείμματα των φαγητών, αρκόταν σ' αυτά. Ουδέποτε φόρεσε υποδήματα, ποτέ δεν μάλωσε κανένα, ποτέ δεν γόγγυσε, ποτέ δεν πρόφερε το στόμα της λέξη υβριστική ή περήφανη, αν και υβριζόταν και κτυπόταν και πολλές φορές δεχόταν κατάρες και πολλές την αποστρέφονταν.
Γι' αυτή λοιπόν την οσιότατη Ισιδώρα παρουσιάστηκε άγγελος Κυρίου στον άγιο Πιτηρούν, που ήταν δοκιμότατος και ενάρετος αναχωρητής και του λέγει:

«Γιατί έχεις μεγάλην ιδέα για τα κατορθώματά σου, ότι είσαι ευλαβής και ότι κάθεσαι σε τέτοιο τόπος; Θέλεις να δεις γυναίκα περισσότερο ευλαβή από σένα; Πήγαινε στο γυναικείο μοναστήρι των Ταβεννησιωτών (οι μοναχοί από το όνομα του νησιού ονομαζόταν έτσι) και εκεί θα βρεις μια μοναχή που έχει στέμμα πάνω στην κεφαλή της• εκείνη είναι πολύ καλύτερη από σένα. Διότι αν και υπηρετεί τόσον πλήθος και εξυπηρετεί όλες με διαφορετικό τρόπο κάθε μια, ποτέ δεν άφησε το νου της ν' απομακρυνθεί από το Θεό, αν και όλες την αποστρέφονται• ενώ εσύ κάθεσαι εδώ και με τη σκέψη σου φαντάζεται τις πολιτείες, εσύ που δεν είδες ποτέ κόσμο».

Αμέσως ο Μέγας Πιτηρούν ξεκίνησε και ήλθε στην Ταβέννη και παρακαλούσε με τους διδασκάλους να τον περάσουν στο γυναικείο μοναστήρι. Επειδή λοιπόν οι Πατέρες του είχαν εκτίμηση κι εμπιστοσύνη διότι είχε γεράσει στην άσκηση, τον πέρασαν στην αντικρινή όχθη του ποταμού και τον οδήγησαν στο μοναστήρι. Και αφού έκαναν τις συνηθισμένες ευχές, ο μέγας Πιτηρούν ζήτησε να δει όλες τις μονάδες μία προς μία.

Αφού λοιπόν ήλθαν όλες, εκείνη δεν φαινόταν πουθενά. Λέγει προς αυτές ο Μέγας:
«Να τις φέρεται μπροστά μου όλες». «Όλες βρισκόμαστε εδώ» απαντούσαν εκείνες.
«Και όμως λείπει μία» επέμενε ο Άγιος «αυτή που μου υπέδειξε ο άγγελος».
Τότε του λέγουν: «Έχουμε στο μαγειρείο μια αλλά είναι χαζή». Τους είπε ο Μέγας : «Φέρετε την εδώ κι εκείνη και αφήστε με να τη δω».

Εκείνη όμως δεν υπάκουσε αντιλαμβανόμενη προφανώς την αιτία (ίσως μάλιστα να της το αποκάλυψε ο Θεός). Τη σέρνουν λοιπόν με τη βία και σαν την έφερναν της έλεγαν: «Ο Άγιος Πιτηρούν θέλει να σε δει», (διότι ήτο ονομαστός).

Μόλις την έφεραν την κοίταξε με προσοχή στο μέτωπο ο Μεγας, ακόμα και το κουρέλι που είχε γύρω από την κεφαλή της και πάνω στο μέτωπό της το κοίταξε κι αφού έπεσε στα πόδια της λέγει. «Οσία Μητέρα, ευλόγησε με».

Τότε πέφτοντας κι εκείνη στα πόδια του, του λέγει : «Εσύ να με ευλογήσεις, κύριε μου Πάτερ»
Όταν είδαν αυτό το πράγμα, όλες παραξενεύτηκαν και του λέγουν: «Αββά, μην ταπεινώνεις τον εαυτό σου, διότι αυτή είναι κουτή». Τότε και ο Άγιος λέγει προς αυτές: «Εσείς είστε ανόητες• αυτή και από εσάς και από εμένα είναι καλύτερη. Είναι Αμμάς, δηλαδή πνευματική μητέρα• και εύχομαι ο Θεός να με αξιώσει να βρεθώ μαζί της στην ημέρα της Κρίσης».
Μόλις οι μοναχές άκουσαν αυτά, έπεσαν αμέσως όλες στα πόδια του και του εξομολογούνταν ότι με διάφορους τρόπους η κάθε μια προξενούσαν λύπη σε κείνη την Αγία. Και άλλη έλεγε ότι την κορόιδευε, άλλη ότι την περιγελούσε για το ταπεινό παρουσιαστικό της άλλη ότι έχυσε πάνω της το απόπλυμμα από τα πιάτα, άλλη ότι της προξένησε πληγές• και άλλη ότι τη κτύπησε. Και γενικά όλες ανάφεραν ότι της είχαν κάνει διάφορες προσβολές. Αφού άκουσε ο Άγιος Πιτηρούν την εξομολόγηση όλων αυτών και προσευχήθηκε, μαζί με την Ισιδώρα, γι’ αυτές και παρακάλεσε πολύ την τίμια δούλη του Χριστού να εύχεται γι’ αυτόν, αναχώρησε.
Εκείνη, η από τον Θεό τιμημένη και Οσία, μετά από λίγες μέρες έφυγε κρυφά από το Μοναστήρι, επειδή όλες την τιμούσαν και την περιποιούνταν και δε μπορούσε να δέχεται τις τιμές αυτές και τις απολογίες της Αδελφότητας για την προηγούμενη συμπεριφορά και ποτέ δεν έμαθε κανείς που έφυγε, ή που κρύφτηκε ή που πέθανε.

